

D ů v o d y :

Účelem zažalované směnky bylo, aby žalobkyně měla v případě rozvodu manželství něco v ruce, a v případě úmrtí žalovaného, aby měla zajištění proti dceři žalovaného z prvního manželství. Žalobkyně nedbá těchto zjištění, nýbrž snaží se z časového rozpětí mezi vyplacením zápůjčky a podepsáním směnky dovoditi, že vystavení směnky pravděpodobněji mělo sloužiti zajištění nároku z obohacení, ježto strany, byvše mezi tím poučeny, patrně poznaly, že smlouva zápůjčková je neplatná. Jde tu tedy o pouhé domněnky bez věcného podkladu. Vychází-li se ze svrchu uvedeného skutkového zjištění, je jedině možný úsudek, že právním jednáním, tvořícím podklad vydání směnky, byla zápůjčka, po případě uznání dluhu ze zápůjčky, tedy právní jednání neplatné podle § 1 lit. b) zák. ze dne 25. července 1871 čís. 76 ř. z. Z tohoto neplatného právního jednání nemohl však v poměru obou stran vzejítí platný závazek směnečný (rozh. čís. 10099 sb. n. s.).

Čís. 14616.

Důsledky §§ 284—290 zák. čís. 76/27, hledíc k předpisům dvorských dekretů ze dne 18. září 1786 čís. 577 lit. c) sb. j. z. a ze dne 24. října 1806 čís. 789 sb. j. z., dále § 38 lit. c) knih. zák.

(Rozh. ze dne 11. října 1935, R II 392/35.)

P r v ý s o u d povolil podle dvorských dekretů ze dne 18. září 1786 čís. 577 c) a ze dne 24. října 1806 čís. 789 sb. j. z. na žádost Zemského výběrčího úřadu, oddělení pro dávku z přírůstku hodnoty v B., zajišťovací exekuci záznamem práva zástavního na nemovitosti, koupené Annou K. od manželů K. R e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Exekuční zajištění daní a veřejných dávek ve smyslu dvorských dekretů ze dne 18. září 1786 čís. 577 lit. c) sb. z. s. a ze dne 24. října 1806 čís. 789 sb. z. s. a § 38 lit. c) knih. zák. lze povolit exekuci zajišťovací na pouhý návrh správního úřadu, avšak podle ustanovení čl. III 2. odst. uvozovacího zákona k exekučnímu řádu jest při povolování a výkonu exekuce k zajištění takových nároků a pohledávek šetřiti předpisů exekučního řádu. Jest tedy dbáti i ustanovení § 54 čís. 2 a 3 ex. ř., podle něhož návrh musí obsahovati nejen určitý nárok, exekuční prostředky a části majetku, na něž exekuce má býti vedena, nýbrž má se i udati vše, co podle povahy případu jest důležité pro nařízení, jež soud exekuci povolující nebo exekuční má vydati pro vedení exekuce. Podle § 37 zák. ze dne 12. srpna 1921 čís. 329 sb. z. a n. a § 37 prov. nař. čís. 143/22 sb. z. a n. a § 13/III dodatku pravidel platí dávku z přírůstku hodnoty zcizitel nemovitosti a nabyvatel ručí jen při nedobytnosti dávky na zciziteli, čímž tedy vzniká pohledávka proti nabyvateli teprve nedobytností u zcizitele. V exekučním návrhu nebylo prokázáno ničím, že by dávka z přírůstku hodnoty u prodávatelů Michala a Marie K. byla nedobytnou a že v důsledku toho nastupuje ručení strany povinné jako kupitelky nemovitosti, a že tím vznikla pohledávka povinné strany. Naopak z lustra

okresního soudu ve Z. bylo zjištěno, že pohledávka jest na ideální polovici nemovitosti, patřící Marii K., řádně zajištěna.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Podle § 26/2 dodatku III k vlád. nař. ze dne 27. dubna 1922 čís. 143 sb. z. a n. platí o vymáhání dávky z přírůstku hodnoty táž ustanovení jako pro vymáhání daní přímých, tedy nyní předpisy zákona ze dne 15. června 1927 čís. 76 sb. z. a n., zejména i ustanovení §§ 284 a dalš. tohoto zákona. Těmito ustanoveními měly podle důvodové zprávy k §§ 284—290 cit. zák. nahrazeny býti dosavadní předpisy dvorských dekretů ze dne 18. září 1786, čís. 577 lit c) sb. j. z. a ze dne 24. října 1806, čís. 789 sb. j. z., jež podle čl. III uv. zák. k ex. ř. byly zachovány v platnosti. Za platnosti uvedených dvorských dekretů zajišťovaly se daně i poplatky na pouhou žádost úřadu, u kterého pohledávka vznikla, bez jakéhokoliv exekučního titulu a bez průkazu ohrožení dobytosti, jen za předpokladu, že šlo o dosud nesplatnou nebo nevykonatelnou pohledávku veřejnoprávního charakteru, o níž nepřislušelo rozhodovati soudům. Při takové žádosti za povolení zajišťovací exekuce mohl tedy soud zkoumati jen to, zda dávka, o kterou jde, je opravdu veřejnoprávního rázu a zda o povolení exekuce žádá příslušný úřad. Důvodová zpráva k zákonu čís. 76/27 sb. z. a n. výslovně uznává, že tato úprava tak důležité materie nevyhovovala, nepřihlížeje k nutné ochraně stran. Podle čl. II, čís. 2 uvád. ustanovení k cit. zák. zrušují se, není-li v tomto článku, v čl. III a na jiných místech tohoto zákona jinak stanoveno, všechny dosavadní zákony a nařízení, pokud se týkají zajišťování daní. Čl. III uvádí taxativně ustanovení, jež nepozbyly účinnosti; mezi těmito nejsou uvedeny ani čl. III uv. zák. k ex. ř., ani shora citované dvor. dekreta ani § 38 lit. c) knih. zák. Z toho plyne, že ustanovení a byla předpisy §§ 284—290 zák. o přím. daních potud derogována, pokud se týkají zajišťování přímých daní a oněch dávek a poplatků, ohledně nichž jest postupovati podle zákona čís. 76/27 sb. z. a n. Podle § 284 cit. zák. může vyměřovací úřad, je-li vybrání daně dosud nepředepsané nebo nesplatné ohroženo, uložit poplatníkovi písemným, ihned proveditelným příkazem, aby ji až do jejího zapravení zajistil. Dle § 285 cit. zák. provede se zajišťovací příkaz zajišťovací exekucí berní nebo soudní. Podle toho lze exekuci zajišťovací povolití výhradně jen na základě takového zajišťovacího příkazu, jenž tvoří exekuční titul dle § 1 čís. 13 ex. ř. Dotyčný předpis tvoří doplnění exekučního řádu, totiž ustanovení § 371 ex. ř. dalším případem, kdy exekuci zajišťovací povolití jest bez osvědčení jinak podle § 370 ex. ř. požadovaného. V souzeném případě bylo z exekučního návrhu patrné, že nebyl vydán zajišťovací příkaz, na jehož základě jedině bylo by lze povolití navržené exekuci. Právem proto byl návrh zamítnut.

Čís. 14617.

K § 15 (3) zák. o nekalé soutěži.

Postavení vedlejšího intervenienta ve sporu.

(Rozh. ze dne 11. října 1935, R II 465/35.)